

ฉบับพิเศษ หน้า ๓๐

เล่ม ๘๕ ตอนที่ ๑๒๓ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๕๑๑

พระราชบัญญัติ

มหาวิทยาลัยศิลปากร

พ.ศ. ๒๕๑๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๐ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๑

เป็นปีที่ ๒๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัย
ศิลปากร

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้
โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

เล่ม ๘๕ ตอนที่ ๑๒๓ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๕๑๑

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศิลปากร พ.ศ. ๒๕๑๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศิลปากร พุทธศักราช ๒๔๘๖

(๒) พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศิลปากร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๖ และ

(๓) พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศิลปากร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๘

มาตรา ๔ ให้มหาวิทยาลัยศิลปากรซึ่งจัดตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศิลปากร พุทธศักราช ๒๔๘๖ เป็นมหาวิทยาลัยศิลปากรตามพระราชบัญญัตินี้ และคงมีสภาพเป็นนิติบุคคล มีฐานะเป็นกรมในสำนักนายกรัฐมนตรี

มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่จะมีข้อความแสดงให้เห็นเป็นอย่างอื่น

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยศิลปากร

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยศิลปากร

ฉบับพิเศษ หน้า ๓๒

เล่ม ๘๕ ตอนที่ ๑๒๓ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๕๑๑

มาตรา ๖ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๗ มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันการศึกษาและวิจัย มี
วัตถุประสงค์ให้การศึกษาวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำการวิจัย
ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูงและทะนุบำรุงวัฒนธรรม

มาตรา ๘ มหาวิทยาลัยอาจแบ่งส่วนราชการดังนี้

(๑) สำนักงานอธิการบดี

(๒) คณะ

(๓) วิทยาลัย

และอาจให้มีบัณฑิตวิทยาลัยเป็นส่วนราชการในมหา-
วิทยาลัยอีกส่วนหนึ่งก็ได้

สำนักงานอธิการบดีและวิทยาลัยอาจแบ่งส่วนราชการเป็น
กองและแผนก

คณะ และบัณฑิตวิทยาลัย อาจแบ่งส่วนราชการเป็นภาค
วิชาและสำนักงานเลขานุการ

สำนักงานเลขานุการอาจแบ่งส่วนราชการเป็นแผนก

มาตรา ๙ การแบ่งส่วนราชการตามมาตรา ๘ ให้ทำเป็น
ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี และประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๐ ภายใต้วัตถุประสงค์ตามมาตรา ๗ มหาวิทยาลัยจะรับวิทยาลัย บัณฑิตวิทยาลัยหรือสถาบันวิชาการชั้นสูงอื่นเข้าสมทบในมหาวิทยาลัยก็ได้ และมีอำนาจให้ปริญญาอนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรชั้นใดชั้นหนึ่งแก่ผู้สำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัย บัณฑิตวิทยาลัยหรือสถาบันวิชาการชั้นสูงนั้น ๆ ได้

การรับวิทยาลัย บัณฑิตวิทยาลัยหรือสถาบันวิชาการชั้นสูงเข้าสมทบในมหาวิทยาลัยให้ทำเป็นประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี และประกาศในราชกิจจานุเบกษา

การควบคุมวิทยาลัย บัณฑิตวิทยาลัยหรือสถาบันวิชาการชั้นสูงซึ่งเข้าสมทบในมหาวิทยาลัยนั้น ให้เป็นไปตามข้อบังคับที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

มาตรา ๑๑ นอกจากเงินที่กำหนดไว้ในงบประมาณแผ่นดิน มหาวิทยาลัยอาจมีรายได้ดังนี้

(๑) เงินผลประโยชน์และค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย

(๒) ทรัพย์สินซึ่งมีผู้ให้แก่มหาวิทยาลัย

รายได้ของมหาวิทยาลัยไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

มาตรา ๑๒ บรรดาทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยจะต้องจัดการเพื่อประโยชน์และตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย

ทรัพย์สินซึ่งมีผู้ให้แก่มหาวิทยาลัย จะต้องจัดการตามเงื่อนไข ข้อบังคับ และวัตถุประสงค์ซึ่งผู้ให้กำหนดไว้

หมวด ๒

การดำเนินงาน

มาตรา ๑๓ ให้มีสภามหาวิทยาลัย ประกอบด้วยนายก รัฐมนตรีเป็นนายกสภามหาวิทยาลัย เลขาธิการสภาการศึกษา แห่งชาติ อธิการบดี รองอธิการบดี คณบดี และอธิการ ใน มหาวิทยาลัยเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัยโดยตำแหน่ง และ กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งทรงพระกรุณา โปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งมีจำนวนไม่น้อยกว่าสี่คนและไม่เกินหกคน

ให้รองอธิการบดีเป็นเลขานุการสภามหาวิทยาลัย ในกรณี มีรองอธิการบดีหลายคน ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งรองอธิการ บดีคนหนึ่งเป็นเลขานุการสภามหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๔ กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิดำรง ตำแหน่งสองปี แต่จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งใหม่ อีกก็ได้

ฉบับพิเศษ หน้า ๓๕

เล่ม ๘๕ ตอนที่ ๑๒๓ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๕๑๑

มาตรา ๑๕ สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจและหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัยและโดยเฉพาะมีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

- (๑) จัดวางระเบียบและข้อบังคับของมหาวิทยาลัย
- (๒) พิจารณาหลักสูตรวิชาเพื่อเสนอขอรับความเห็นชอบของสภาการศึกษาแห่งชาติ
- (๓) จัดหาวิธีการอันจะยังการศึกษาอบรมและการวิจัยของมหาวิทยาลัยให้เจริญยิ่งขึ้น
- (๔) อนุมัติให้ปริญญา ประกาศนียบัตรชั้นสูง อนุปริญญา และประกาศนียบัตร
- (๕) เสนอการจัดตั้ง ยุบรวม และเลิกคณะ วิทยาลัย บัณฑิตวิทยาลัย และภาควิชา
- (๖) พิจารณาการรับวิทยาลัย บัณฑิตวิทยาลัยหรือสถาบันวิชาการชั้นสูง เข้าสมทบในมหาวิทยาลัย
- (๗) พิจารณาการแต่งตั้งและถอดถอนอธิการบดี รองอธิการบดี คณบดี รองคณบดี อธิการ รองอธิการ หัวหน้าภาควิชา ศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์

(๘) จัดวางระเบียบเกี่ยวกับการเงินและทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๖ ให้นายกสภามหาวิทยาลัยเป็นผู้เรียกประชุมสภามหาวิทยาลัย

ถ้ากรรมการสภามหาวิทยาลัยตั้งแต่สามคนขึ้นไปร้องขอให้สภามหาวิทยาลัยประชุมเพื่อกิจการอย่างหนึ่งอย่างใด ก็ให้นายกสภามหาวิทยาลัยเรียกประชุมสภามหาวิทยาลัย

ในการประชุม ต้องมีกรรมการสภามหาวิทยาลัยมาประชุมอย่างน้อยถึงหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ให้นายกสภามหาวิทยาลัยเป็นประธานในที่ประชุม ในกรณีนายกสภามหาวิทยาลัยไม่อาจมาประชุมได้ ถ้าได้มอบหมายให้บุคคลใดเป็นประธานในที่ประชุม ให้บุคคลนั้นมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับนายกสภามหาวิทยาลัยในการประชมนั้น

แต่ถ้าไม่ได้มอบหมายก็ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการสภามหาวิทยาลัยคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

มาตรา ๑๗ การลงมติให้ถือคะแนนเสียงข้างมาก ถ้ามีคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

เล่ม ๘๕ ตอนที่ ๑๒๓ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๕๑๑

มาตรา ๑๘ ให้มีอธิการบดีคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชา
รับผิดชอบในการบริหารงานของมหาวิทยาลัย จะมีรองอธิการ
บดีคนหนึ่งหรือหลายคนทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยก็ได้

อธิการบดีนั้นจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดย
คำแนะนำของสภามหาวิทยาลัย และให้ดำรงตำแหน่งสองปี
แต่จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งใหม่อีกก็ได้

มาตรา ๑๙ อธิการบดีและรองอธิการบดี ต้องมีคุณสมบัติ
ดังนี้

(๑) ได้ปริญญาเอกจากมหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญาเอก
หรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภา
มหาวิทยาลัยรับรอง หรือ

(๒) ได้ปริญญาจากมหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญาหรือ
เทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภา
มหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปีใน
มหาวิทยาลัยหรือในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่ง
สภามหาวิทยาลัยรับรองหรือเคยดำรงตำแหน่งกรรมการสภา
มหาวิทยาลัยมาแล้วรวมเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสี่ปี

มาตรา ๒๐ ในกรณีที่ตำแหน่งอธิการบดีว่างลงหรืออธิการ
บดีไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองอธิการบดีเป็นผู้รักษาการแทน

เล่ม ๘๕ ตอนที่ ๑๒๓ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๕๑๑

ถ้ามีรองอธิการบดีหลายคนให้รองอธิการบดีที่อธิการบดีมอบหมายเป็นผู้รักษาการแทน ถ้าอธิการบดีไม่ได้มอบหมาย ให้รองอธิการบดีที่มีอาวุโสเป็นผู้รักษาการแทน

ในกรณีที่ไม่มีรองอธิการบดี ให้สภามหาวิทยาลัยกำหนดกรรมการสภามหาวิทยาลัยโดยตำแหน่งคนใดคนหนึ่งเป็นผู้รักษาการแทนอธิการบดี

มาตรา ๒๑ เพื่อประโยชน์ในการบังคับบัญชา ให้ถือว่าอธิการบดีเป็นอธิบดีและรองอธิการบดีเป็นรองอธิบดี ทั้งนี้ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนและกฎหมายอื่น ๆ

มาตรา ๒๒ ในคณะหนึ่ง ให้มีกณบดีคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบในงานของคณะ จะมีรองกณบดีคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยก็ได้

กณบดีนั้น สภามหาวิทยาลัยจะได้แต่งตั้งจากคณาจารย์หรือผู้ซึ่งเคยดำรงตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยมาแล้ว และให้ดำรงตำแหน่งสี่ปี แต่อาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้

ถ้ามีการแบ่งภาควิชา ก็ให้มีหัวหน้าภาควิชาเป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบในงานของภาควิชา

มาตรา ๒๓ ให้มีคณะกรรมการประจำคณะ ประกอบด้วย
คณบดีเป็นประธานกรรมการและหัวหน้าภาควิชาในคณะนั้นเป็น
กรรมการ ถ้าในคณะไม่มีการแบ่งภาควิชาหรือไม่ถึงสี่ภาควิชา
ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณาจารย์ในคณะนั้นเป็น กรรมการ
หรือเป็นกรรมการเพิ่มเติมให้ได้จำนวนสี่คน

ให้คณะกรรมการประจำคณะแต่งตั้งผู้ใดผู้หนึ่งเป็นเลขา-
นุกร

กรรมการซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งสองปี
แต่อาจได้รับแต่งตั้งใหม่ซ้ำได้

มาตรา ๒๔ คณะกรรมการประจำคณะมีอำนาจและหน้าที่
ดังนี้

(๑) วางระเบียบของคณะด้วยความเห็นชอบของสภา
มหาวิทยาลัย

(๒) กำหนดหลักสูตรและรายละเอียดเกี่ยวกับหลักสูตร
เพื่อเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย

(๓) จัดการสอบได้

(๔) รับปรึกษาและให้ความเห็นแก่คณบดี

มาตรา ๒๕ ในวิทยาลัยหนึ่ง ให้มีอธิการบดีคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบในงานของวิทยาลัย และจะมีรองอธิการบดีคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยก็ได้

อธิการบดีนั้น สภามหาวิทยาลัยจะได้แต่งตั้งจากคณาจารย์หรือผู้ซึ่งเคยดำรงตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยมาแล้ว และให้ดำรงตำแหน่งสี่ปี แต่อาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้

มาตรา ๒๖ ให้มีคณะกรรมการประจำวิทยาลัย ประกอบด้วยอธิการเป็นประธานกรรมการ และกรรมการซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งจากคณาจารย์ในวิทยาลัยนั้น มีจำนวนไม่น้อยกว่าสี่คนและไม่เกินหกคน

ให้คณะกรรมการประจำวิทยาลัยแต่งตั้งผู้ใดคนหนึ่งเป็นเลขาธิการ

กรรมการซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งสองปี แต่อาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้

มาตรา ๒๗ คณะกรรมการประจำวิทยาลัยมีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

(๑) วางระเบียบของวิทยาลัยด้วยความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัย

(๒) รับปรึกษาและให้ความเห็นแก่อธิการ

เล่ม ๘๕ ตอนที่ ๑๒๓ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๕๑๑

มาตรา ๒๘ ในบัณฑิตวิทยาลัย ให้มีคณบดีคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบในงานของบัณฑิตวิทยาลัย จะมีรองคณบดีคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยก็ได้

คณบดีนั้น สภามหาวิทยาลัยจะได้แต่งตั้งจากคณาจารย์หรือผู้ซึ่งเคยดำรงตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยมาแล้ว และให้ดำรงตำแหน่งสี่ปี แต่อาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้

ถ้ามีการแบ่งภาควิชา ก็ให้มีหัวหน้าภาควิชาเป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบในงานของภาควิชา

มาตรา ๒๙ ให้มีคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย ประกอบด้วยคณบดีเป็นประธานกรรมการ และกรรมการซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งจากคณาจารย์ในบัณฑิตวิทยาลัยนั้นมีจำนวนไม่เกินเก้าคน

ให้คณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยแต่งตั้งผู้ใดคนหนึ่งเป็นเลขานุการ

กรรมการซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งสองปี แต่อาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้

มาตรา ๓๐ คณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยมีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

(๑) วางระเบียบของบัณฑิตวิทยาลัยด้วยความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัย

(๒) กำหนดหลักสูตรและรายละเอียดเกี่ยวกับหลักสูตรเพื่อเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย

(๓) จัดการสอบได้

(๔) รับปรึกษาและให้ความเห็นแก่คณะดี

มาตรา ๓๑ ในการประชุมคณะกรรมการประจำคณะ คณะกรรมการประจำวิทยาลัยหรือคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย ให้นำมาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๒ คณาจารย์ในมหาวิทยาลัยมีดังนี้

(๑) ศาสตราจารย์ ซึ่งอาจเป็นศาสตราจารย์ประจำหรือศาสตราจารย์พิเศษ

(๒) รองศาสตราจารย์

(๓) ผู้ช่วยศาสตราจารย์

(๔) อาจารย์ ซึ่งอาจเป็นอาจารย์ประจำหรืออาจารย์

พิเศษ

มาตรา ๓๓ ศาสตราจารย์พิเศษนั้นจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากผู้ที่มิได้เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๓๔ ศาสตราจารย์ประจำซึ่งพ้นตำแหน่งไปโดยไม่มีความผิด ให้เป็นศาสตราจารย์เกียรติคุณ

มาตรา ๓๕ ศาสตราจารย์ต้องมีคุณวุฒิดังนี้

(๑) ได้ปริญญาเอกจากมหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญาเอกหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัยจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปีในมหาวิทยาลัยหรือในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการวิจัยถึงขั้นที่สภามหาวิทยาลัยเห็นว่าได้ผลดี หรือ

(๒) ได้ปริญญาโทจากมหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญาโทหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัยจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปีในมหาวิทยาลัย หรือในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัย

เล่ม ๘๕ ตอนที่ ๑๒๓ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๕๑๓

รับรอง และได้ทำการวิจัยถึงขั้นที่สภามหาวิทยาลัยเห็นว่าได้ผลดี หรือ

(๓) ได้ปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญาตรีหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัยจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบห้าปีในมหาวิทยาลัยหรือในมหาวิทยาลัย หรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการวิจัยถึงขั้นที่สภามหาวิทยาลัยเห็นว่าได้ผลดี หรือ

(๔) ได้ปริญญาจากมหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญาหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัยจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการวิจัยถึงขั้นที่สภามหาวิทยาลัยเห็นว่าได้ผลดีเป็นพิเศษในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัย หรือ

(๕) เป็นผู้มีคามชำนาญอย่างยิ่งในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัย และได้ทำการวิจัยหรือปฏิบัติงานในสาขาวิชาดังกล่าวมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปี ถึงขั้นที่สภามหาวิทยาลัยเห็นว่าได้ผลดี

มาตรา ๓๖ รองศาสตราจารย์ต้องมีคุณวุฒิดังนี้

(๑) ได้ปริญญาเอกจากมหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญาเอกหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัยจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปีในมหาวิทยาลัยหรือในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการวิจัยถึงขั้นที่สภามหาวิทยาลัยเห็นว่าได้ผลดี หรือ

(๒) ได้ปริญญาโทจากมหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญาโทหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัยจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าเจ็ดปีในมหาวิทยาลัยหรือในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการวิจัยถึงขั้นที่สภามหาวิทยาลัยเห็นว่าได้ผลดี หรือ

(๓) ได้ปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญาตรีหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัยจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปีในมหาวิทยาลัย หรือ

เล่ม ๘๕ ตอนที่ ๑๒๓ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๕๑๑

ในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัย
รับรอง และได้ทำการวิจัยถึงขั้นที่สภามหาวิทยาลัยเห็นว่าได้
ผลดี หรือ

(๔) เป็นผู้มี ความชำนาญในสาขาวิชาที่มีการสอนใน
มหาวิทยาลัย และได้ทำการวิจัยหรือปฏิบัติงานในสาขาวิชา
ดังกล่าวมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบห้าปี ถึงขั้นที่สภามหาวิทยาลัย
เห็นว่าได้ผลดี

มาตรา ๓๗ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ต้องมีคุณวุฒิดังนี้

(๑) ได้ปริญญาเอกจากมหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญา
เอกหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัยจาก
มหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัย
รับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าสองปีใน
มหาวิทยาลัยหรือในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่ง
สภามหาวิทยาลัยรับรอง หรือ

(๒) ได้ปริญญาโทจากมหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญาโท
หรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัยจาก
มหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัย
รับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าสี่ปีในมหาวิทยาลัย

เล่ม ๘๕ ตอนที่ ๑๒๓ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๕๑๑

หรือในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง หรือ

(๓) ได้ปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญาตรีหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัยจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าเจ็ดปีในมหาวิทยาลัยหรือในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง หรือ

(๔) เป็นผู้มีความชำนาญในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัย และได้ทำการวิจัยหรือปฏิบัติงานในสาขานั้น คำนึงถึงมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปี ถึงขั้นที่สภามหาวิทยาลัยเห็นว่าได้ผลดี

มาตรา ๓๘ อาจารย์ประจำต้องมีคุณสมบัติได้ปริญญาจากมหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญาหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรองหรือเป็นผู้มีความชำนาญในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัย

อาจารย์พิเศษนั้นอธิการบดีจะได้แต่งตั้งขึ้นประจำปีการศึกษา ตามคำแนะนำของคณบดีหรืออธิการจากบุคคลที่มีคุณสมบัติเช่นเดียวกับอาจารย์ประจำ

ฉบับพิเศษ หน้า ๔๘

เล่ม ๘๕ ตอนที่ ๑๒๓ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๕๑๑

หมวด ๓

ปริญญาและเครื่องหมายวิทยฐานะ

มาตรา ๓๙ ปริญญามีสามชั้น คือ

เอก	เรียกว่า	ดุษฎีบัณฑิต	ใช้อักษรย่อ ด.
โท	เรียกว่า	มหาบัณฑิต	ใช้อักษรย่อ ม.
ตรี	เรียกว่า	บัณฑิต	ใช้อักษรย่อ บ.

มาตรา ๔๐ มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญาในสาขาวิชา
ที่มีการสอนในมหาวิทยาลัย

การกำหนดให้สาขาวิชาใดมีปริญญาชั้นใดและจะใช้อักษร
ย่อสำหรับสาขานั้นอย่างไร ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๔๑ สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับให้ผู้สำเร็จ
การศึกษาชั้นปริญญาตรี ได้รับปริญญาตรีเกียรตินิยมอันดับหนึ่ง
หรือปริญญาตรีเกียรตินิยมอันดับสองก็ได้

มาตรา ๔๒ สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับกำหนด
ให้มีประกาศนียบัตรชั้นสูง อนุปริญญาหรือประกาศนียบัตร
ได้ดังนี้

(๑) ประกาศนียบัตรชั้นสูง ออกให้แก่ผู้สำเร็จการ
ศึกษาในสาขาวิชาใดภายหลังที่ได้รับปริญญาแล้ว

(๒) อนุปริญญาหรือประกาศนียบัตร ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรในสาขาวิชาใดที่ยังไม่ถึงขั้นปริญญา

(๓) ประกาศนียบัตร ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาเฉพาะวิชา

มาตรา ๔๓ มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์แก่บุคคลซึ่งมหาวิทยาลัยเห็นว่าทรงคุณวุฒิสมควรแก่ปริญญานั้นๆ

มาตรา ๔๔ มหาวิทยาลัยจะจัดให้มีครูวิทยฐานะ และเพิ่มวิทยฐานะเป็นเครื่องหมายแสดงวิทยฐานะของผู้ได้ปริญญา ประกาศนียบัตรชั้นสูง อนุปริญญาและประกาศนียบัตรก็ได้

การกำหนดลักษณะ ชนิด ประเภทและส่วนประกอบของครูวิทยฐานะ และเพิ่มวิทยฐานะให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

ครูวิทยฐานะและเพิ่มวิทยฐานะ จะใช้ในโอกาสใดโดยมีเงื่อนไขอย่างใดให้เป็นไปตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

มาตรา ๔๕ สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับกำหนดให้มีเครื่องแบบ เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกายนักศึกษาได้โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หมวด ๔

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๔๖ ผู้ใดใช้กรวยวิทยฐานะ เข็มวิทยฐานะ เครื่องแบบ เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกายนักศึกษาของมหาวิทยาลัย โดยไม่มีสิทธิที่จะใช้ หรือแสดงด้วยประการใด ๆ ว่าตนมีปริญญา ประกาศนียบัตรชั้นสูง อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรของมหาวิทยาลัยโดยที่ตนไม่มี ถ้าได้กระทำให้บุคคลอื่นเชื่อว่าตนมีสิทธิที่จะใช้หรือมีวิทยฐานะเช่นนั้น ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๔๗ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งเลขาธิการมหาวิทยาลัยศิลปากรซึ่งจัดตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศิลปากร พุทธศักราช ๒๔๘๖ อยู่ในวันประกาศพระราชบัญญัตินี้ในราชกิจจานุเบกษา ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดีมหาวิทยาลัยศิลปากรตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ถนอม กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

ฉบับพิเศษ หน้า ๕๑

เล่ม ๘๕ ตอนที่ ๑๒๓ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๕๑๑

หมายเหตุ— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ กฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยศิลปากรที่ใช้อยู่ในปัจจุบันจำกัดขอบเขตการศึกษา กล่าวคือ มหาวิทยาลัยนี้เปิดการสอนได้เพียงบางวิชาเท่านั้น เพื่อจะขยายขอบเขตการศึกษาให้กว้างขวางยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยศิลปากรเสียใหม่